

NİMETLERİN HAK EDİLMESİ

VE

GÖREVLERİN EHLİNE VERİLMESİ

□□□□□□□□

Dünyevî ve uhrevî, maddî ve manevî, zahirî ve bâtinî bütün nimet ve faziletler, Allah'ın biz kullarına ikramı ve ihsanıdır. Ancak, bütün hidayet ve inayet, nusret ve muvaffakiyet O'nun elinde olmasına rağmen, hem adalet ve hakkaniyetini göstermek, hem de kullarını sevindirip şereflendirmek üzere Allah; başarıları ve hayırlı sonuçları da, acıları ve alçaltıcı durumları da, bunları hak edene ve liyakat gösterene verip takdir buyurmaktadır. Yani herkes netice olarak; hak kazandığına ve müstahak olduğuna ulaşmaktadır.

Yasin Suresi 54'üncü ve 70'inci ayetleri de bu gerçeği vurgulamaktadır.

“Artık o gün hiç kimseye *(ve hiçbir şekilde)* zerre kadar zulmedilmeyecektir, sadece yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz.” (Yasin: 54)

“*(Ve bu gerçekler size tebliğ edildi)* Ki *(Kur'an'la kalpleri)* diri olanları uyarsın *(ve hidayet yolunu göstere)*
ve inkâr edenlere de
(azap)
söz
(ümüz)”

Yazar Nail KIZILKAN
25 Şubat 2022

hak olsun ve gerçekleşsin
(ve hiçbir bahaneleri kalmasın diye gelmiştir)
.” (Yasin: 70)

Yani ahirette ve sonsuzluk ülkesinde herkes hak ettiğine ulaşacak ve burada ettiklerini biçmiş olacaktır.

Şu ayet-i kerimeler de, farklı yönleriyle bu hakikati anlatmaktadır.

“*(Hudeybiye’de Müslümanlarla barış imzalamaya mecbur kalan, ama bunun ezikliğini çok ağır şartlar koşarak gidermeye çalışan) Kâfirler, kalplerinde o (şeytani) hamiyet gururunu* *(kavmi*
yetçilik ve ataperestlik taassubunu)
ve cahiliye damarını kabartıp kaynattıkları zaman, Allah
(CC)
Peygamberinin ve mü’minlerin üzerine sabır ve sükûnet indirip
(onları rahatlattı)
. Ve onların takva kelimesi
(Peygambere ve Hakk dava ve devlet liderine Allah için biat ve itaat sözleri)
üzerinde kararlılıkla durmalarını sağladı. Zaten onlar (sadık sahabiler ve mü’minler) buna layık ve ehil insanlardı.
(Yani sadakat ve liyakat ehli başarıya ulaşırlardı. Zaten)
Allah
(CC)
her şeyi
(ve herkesi)
hakkıyla Bilendir.” (Fetih: 26)

“Kesinlikle Allah (CC) size; emanetleri *(devlet yönetimi ve milletin idaresiyle ilgili görevleri),* mutlaka ehil ve emin kimselere
vermenizi ve insanlar arasında *(karar*
verirken ve tercih yaparken)
hükmettiğiniz zaman ise adalet ve hakkaniyetle hükmetmenizi emretmektedir. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah,
(her şeyi tüm ayrıntılarıyla)
İşitendir, Görendir.” (Nisa: 58)

Yazar Nail KIZILKAN
25 Şubat 2022

“Allah'a döneceğiniz günden sakının. (Faiz günahıyla huzura çıkmayın.) Sonra herkese kazandığı eksiksizce ödenecek ve onlara haksızlık yapılmayacaktır.” (Bakara: 281)

Rüyadaki Hikmetli Uyarı ve İmtihan Sırrı

Şu salih rüya; şeksiz ve şeriksiz imanın... Allah'ın rızasını her şeyin ve herkesin üstünde tutmanın... Sonsuz ve kusursuz cennet hayatını, dünyalık arzuların önüne almanın... Ve özellikle her nimet ve fazileti *“hak ederek kazanmanın...”* gereğini ve gerçeğini öğretip uyarmaktadır.

“Rüyamda: Türkiye genelinde Milli Çözüm'e gönül vermiş bütün kardeşlerimizle birlikte, uçsuz bucaksız bir okyanusun önünde oluyoruz. Toplanma sebepimiz bir kutlama veya tatil yapma vesaire değilmiş; hepimiz bir görev için oradaymışız. Az sonra havada küçük, tek kişinin binebileceği bir uçak görüyoruz. Uçak bir süre üzerimizde daireler çizerek uçuyor. Sonra havada, tam bizim üzerimizde sabit duruyor. Uçağı kullanan Zatin Aziz Erbakan Hocamız olduğunu anlıyoruz. Bir süre sonra küçük uçağın kapısı, uçak havada sabit vaziyette dururken açılıyor. Aziz Erbakan Hocamız kapıdan çıkıyorlar ve uçağın üzerinde ayakta duruyorlar. Mübarek ellerine bir megafon alıyorlar ve megafonu mübarek ağızlarına götürüp: *“Biraz sonra bir silahla sizleri tek tek vuracağım. Vurulan herkes kendini okyanusa atacak. Kendinize geldiğinizde akıntı hepinizi buluşma yerine sürükleyip taşıyacak... Orada sonsuz ve kutlu bir beraberlik bizleri bekliyor olacak!”* buyurdular.

Birden kalabalıktan uğultular yayılmaya başladı. Kimisi: *“Ben yüzme biliyorum, bilsem bile vurulmuş bir halde okyanusta hayatta kalamam!”*

diyor. Kimisi:

“Okyanus köpek balıkları ile doludur, buluşma yerine varmadan bizi kendisine yem yaparlar!”

diyor. Kimisi:

“Ben vurulmanın acısına nasıl dayanacağım, buluşmamız illa kanlı ve acılı olmak zorunda mı?”

diyor... Daha bir sürü soru ve itiraz cümlesi okyanusun sahilini dolduruyor. Herkes ikili üçlü vaziyette konuşadursun, Erbakan Hocamız megafonu bırakıp, mübarek ellerine bir kalaşnikof silah alıyorlar ve kalabalığa doğrultuyorlar. Ben çocuklarımın ve eşimin ellerini tutuyorum ve onların ellerini kendi ellerime bir tülbentle bağlıyorum. Sesli bir şekilde:

“Ya Rabbi, buluşma yerinde beni, çocuklarım ve eşimle birlikte uyandır!”

diye dua ediyorum. Eşim ve çocuklarım:

“Amiin”

Yazar Nail KIZILKAN
25 Şubat 2022

diyorlar. O esnada Erbakan Hocamızın silahlarından çıkan bir tek mermi, önce eşimi, sonra tek tek çocuklarımı, en son da beni kalbimden vuruyor. Öyle kuvvetli bir acı hissediyorum ki, acının şiddetini gerçekmiş gibi kalbimde hissederek uyanıyorum.”[1]

Bu rü’yada;

- Onurlu ve huzurlu amaçlar için, büyük fedakârlıklar gerektiğine...
- Yüce gayeler için, ciddi gayretler gösterilmesine...
- Ucuz kahramanlıklarla, kutlu sonuçlar elde edilemeyeceğine...
- Dünyada zafer ve galibiyete, ahirette cennete ve sonsuz saadete ve hele Allah’ın rızasına ve rü’yete erişmek için, kalbini; dünyalık fani ve fena heveslerden, şeytani ve şehvani kötülüklerden temizlemek icap ettiğine yönelik işaret ve ibretler vardır.

Bu halis kardeşimizin salih rüyasında;

- Mü’min Suresi 12. ayette haber buyrulan: Allah’a, Kitabına, Resulullah’a ve ahiret hayatına şeksiz ve şeriksiz inanmanın gereği ve gerçeği vurgulanmaktadır.

“(Onlara: *Hayır bu samimiyetsiz istekleriniz asla kabul olunmayacaktır.*) “İşte şu sebepten dolayı; çünkü Allah’a Vâhid (yegâne yardım umulacak ve korkulup sığınılacak tek Zat) olarak (imana ve itaate) çağrıldığınızda inkâr edip (sapıttırdınız . Ama) Eğer O’na ortak koşulduğunda ise inanıp onayladınız.

(
Canlı ve cansız tağutları ve şeytani güç odaklarını, Allah'a eşler tutardınız.)
Artık hüküm; O Yüce, O Büyük olan Allah'ındır.” (Mü'min: 12)

• Bu salih rüyada; sonsuz ve kusursuz bir cennet hayatına, hemen ulaşmak için, şu fani ve fena dünya hayatından, canından, malından, makamından ve evlatlarından vazgeçme şartı karşısında, bu imtihani kazananların ve kaytaranların durumu anlatılmaktadır.

“Eğer gerçekten Biz onlara: *(Madem samimiyetle tevbe etmişseniz, haydi Allah için)*
‘Kendinizi öldürün
(bağışlanmak ve cennete ulaşmak karşılığı intihara yürüyün)
ya da yurtlarınızdan çıkıp
(buradan uzaklaşın!)’
diye yazmış
(ve ağır şartlar dayatmış)
olsaydık, onlardan az bir bölümü dışında,
(çoğu)
bunu yapmazlardı. Ama onlar, kendilerine verilen öğüdü
(tutarak gereğini)
yerine getirselerdi, bu şüphesiz onlar için daha hayırlı ve yararlı olacak
(bir tercihti. Yani Hz. Peygamber, (SAV) Allah'ın vahyi olarak; kendi canımıza kıymayı bile emretse, yerine getirilmesi icap ederdi.)”
(Nisa: 66)

“Biz de onlara, *(emirlerimizi tuttukları ve hükmümüze teslim oldukları takdirde)* o zaman katımızdan elbette çok büyük bir ecir verirdik.” (Nisa: 67)

• Bu rüyada; her nimet ve fazilete müstahak olanların veya mahrum kalanların, mutlaka bir imtihan sonucu belirlenmiş olacağı üzerinde durulmaktadır. Çünkü imtihan, adaletin icabıdır. Sonsuz bir hayatı ve sınırsız nimet ve imkânları kazanmak karşılığı, ne denli ağır olursa olsun, bir anlık acıları göze alamayanların, samimiyet sınavında sınıfta kalacakları vurgulanmaktadır.

• Bu rüya; Haklı, hayırlı ve yararlı tüm hakikatlerin, aynı Rahmani kaynaktan alınıp aktarıldığının da bir kanıtıdır.

- **Özetle her insan; Mevlâ'sını da belasını da, kendi arayış ve çabasıyla bulmuş olacaktır. Ve hiç kimse hiçbir haksızlığa uğratılmayacaktır.**

Liyakat: Nitelikli, yetişmiş ve o sahada deneyim edinmiş ehil ve layık olan kimselerin hizmete alınması ve yükseltilmesi anlamını içerir. Anayasa'nın 70. Maddesine göre de memurluğun olmazsa olmaz şartlarından birisidir. Devlet Memurları Kanunu'na göre memurluğun üçüncü niteliği liyakattir. Liyakatte aranan ve esas olan; önce gerekli ve yeterli bilgiye, sonra da bir işi layığıyla yapma becerisine sahip olma özelliğidir.

Kur'an-ı Kerim konuyla ilgili İlahi emri 1450 yıl önce şöyle beyan etmiştir: “*Kuşkusuz Allah görevi liyakatli olana vermenizi, insanlar arasında hakem olduğunuz zaman da adaletle hüküm vermenizi emreder. (Varlığınızı ve huzur ortamınızı sürdürmenizin önemli şartı olarak) Allah bunları size öğütlemektedir.*”

(Nisa: 58) Bu ayette Yüce Allah görev verilecek kişide: Dil, din, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç veya benzeri ayrılıklar dikkate almayı değil, işi bilene, onu tarafsızlıkla ve başarıyla yürütene yani ehline görevi tevdi etmeyi emretmektedir. Yoksa “hak ettiler” diye akraba, eş-dost ve cemaat/tarikat asabiyeti ile himaye etmeyi değil, makam ve mevkie gelecek olan kişilerin ehil olanlardan seçilmesini öngörmektedir. Bu ayeti tefsir edersek şu sonuçları çıkarabiliriz: Liyakat ve yeteneğine göre bilgi, beceri ve deneyimine göre rütbe, makam, mevki sahibi olmadan etkili ve yetkili makamlara atananlar; çıkar ilişkileri üzerine atanmış yöneticilerdir. Ki bunlar kıyametin ve felaketin sebepleridir.

Liyakat, bir işe ehil olmak; bir görevle ilgili, bilgili ve becerikli demektir. Bir işe hakkını vermek ve gereğini tastamam yerine getirmek yeteneğidir. Bu yetenek ve beceri ise bir güzel ahlâk prensibi olan “*emanete riayet etme*” temeline dayanmakta olup, eğitimle ve deneyimle elde edilir. Nisa: 58 ayeti:

“Allah size, emanet ve yetkileri o konuda güvenilir ve yetenekli olan ehil ve emin kişilere vermenizi ve insanlar arasında karar verdiğiniz zaman, kim olursa olsun adaletle hükmetmenizi emreliyor. Bakın, Allah size ne güzel öğüt veriyor! Hiç kuşkusuz Allah her şeyi işitendir, Bilendir.” şeklinde de yorumlanabilir.

Bu ayetle emanetin veya işin, yani görev ve yetkilerin ehil kimselere verilmesinin ne

Yazar Nail KIZILKAN
25 Şubat 2022

kadar önemli olduğuna dikkat çekilmiştir. Bununla, aslında işi ehline vermenin, emaneti hakkını verecek kimseye teslim etmenin bir mesuliyet olduğu bildirilir.

“Çünkü onlar, gerek Allah’ın, gerek Hz. Peygamber’in ve gerekse insanların kendilerine verdiği emanetleri en güzel şekilde koruyan, verdikleri sözü (ve aldıkları yükümlülüğü) en güzel biçimde yerine getiren dosdoğru mü’minlerdir.” (Mearic: 32) ayeti de buna işaret etmektedir.

Allah Rasûlü (sallallahu aleyhi ve sellem), bir hadislerinde kendisine kıyametin ne zaman kopacağını soranlara cevap olarak şunları söylemişlerdir:

“İş, (görevler ve yetkiler) ehli olmayan kişilere verilince kıyameti bekle, (bu durumda) kıyametin kopması (felaket ve musibetlerin yoğunlaşması) pek yakın demektir.” (Buhârî, İlim, 2.)

(Devlet idaresiyle ve çeşitli memuriyet ve mes’uliyetlerle ilgili) İşin ehline verilmemesi, hiç şüphesiz toplum ve ümmet bünyesinde nerede ise kıyamete denk ciddi sonuçlar meydana getirir. Bunlar toplumu kıyamete benzer bir kargaşaya götürecektir. Bu korkunç sonucun asıl sebebi ise, ehil olmayanların, Kitap ve Sünnet gibi dini esaslara dayanmadan, kişisel arzu ve istekleriyle veya Bâtıl ve Batılı sistem ve prensiplerle verilen görevi yapmaya yönelmeleridir.

Şimdi düşünmek ve durumumuzu buna göre değerlendirmek gerekir:

Ülkede dört-beş yılda bir tekrarlanan özgür seçimlerde; Muhtarlıktan Belediye Başkanlığına, Milletvekilliğinden Devlet Başkanlığına, bütün bu etkili ve yetkili görevlere getirilecek partileri ve kişileri kendi oylarıyla tercih ve tensip edenlerin... Faiz, fuhuş, kumar, vurgun ve soygun zihniyetli... Haçlı AB heveslisi ve ahlâksız Batı hedeflisi... Din istismarcısı sicilli ve Siyonizm işbirlikçisi zihniyetli kimseleri ve kesimleri iktidara getirenlerin, onların bütün günahlarına ve tahribatlarına ortak olduklarını bilmeleri gerekir.

Yazar Nail KIZILKAN
25 Şubat 2022

Bir işte ehil ve emin kimselerin, layık ve sadık kişilerin görevlendirilmesi o işin önemini ve o işe verilen ehemmiyetin derecesini gösterir. Bu sayede hem ehil olan kimseye haksızlık edilmemiş ve kendisini geliştirme imkânı verilmiştir, hem de o iş gereği gibi yerine getirilecektir. Dahası eğer bu mesele birilerinin eğitimi şeklinde ise, eğitilmesi istenen kişiler her şeyden önce başlarında bulunan ehliyetli kişinin, adaba uygun geliş gidiş, oturuş kalkış, yiyip içme, konuşma dinleme, vb. gibi tüm hal ve hareketlerinden de istifade ederek istenilen hedefe doğru, uygun bir şekilde yol alınabilecektir. Öte yandan, kişileri ehil olmadıkları işlerde istihdam etmek; hem o işe, hem o kimseye, hem de o işten etkilenenlere karşı bir zulüm sebebidir. Çünkü yapılmak istenen iş güdükleşir, ehil olmayan kimse, o işi yaparken isteksiz ve beceriksizdir. Nihayet, o işten etkilenen kimseler de (o işin yapılmasını öngören kişiler de dahil) ya mazlum konumuna ya da hayal kırıklığına düşeceklerdir.

İşi ehline verme, aslında bir basiret ve feraset işidir. Efendimiz Medine'ye hicreti sırasında yanına en sadık dost olarak *Hazreti Ebû Bekir*'i alırken de, Habeşistan'a gönderdiği heyetin başına

Cafer

b. Ebi Tâlib

'i seçerken de, Medine'ye ilk müşid olarak Hazreti Mus'ab b. Umeyr'i gönderirken de, hicret ederken yatağına

Hazreti Ali

'yi bırakırken de, Mekke'de kalıp istihbarat yapmak üzere

Hazreti Abbas

'ı görevlendirirken de, hep isabet etmiştir. Her birini kabiliyetlerine göre vazifelendirmiş, hepsi de işin ehli olarak ellerinden geleni yapmış ve görevlerini hakkıyla eda etmişlerdir. Aynı şekilde, Efendimiz'in (SAV) vefatından kısa zaman önce Suriye üzerine yapılacak bir sefere bütün sahabeler arasından

Üsame Bin Zeyd

'i kumandan tayin etmesi bunun en güzel örneklerindedir. Bu sayede Efendimizin bir göreve tayin ederken maharete ne kadar önem verdiği belirtilmiş, hem o işler tam olarak gerçekleşmiş, hem de o sahabeler vazifelerinde başarılı olmanın huzuruna erişmişlerdir.

Kişilere görev verilirken bazen öncelikle o işin eğitiminin verilmesi gerekebilir. Bazen de ehil olmayı belirleyen şey zekâ ve kabiliyettir. Tüm bunlar ehil olacaklar için olması ya da yapılması gerekenlerdir ama zekâ ve kabiliyet bazen yaşı da, makamı da ikinci konuma indirebilir. Yani, ehil kimsenin yaşı, geldiği muhit, tahsilinin düşük olması işe vaziyet etmesine engel teşkil etmemelidir, lâkin ayrıca, pek dikkate almadığımız etik (ahlâki) tabir ettiğimiz esaslar da önemlidir. Ayrıca, bir işe ille de diplomalı veya unvanlı kimse değil, o işi hakkı ile yapabilen kimseler getirilmelidir. Yoksa adama göre iş vermek uygun değildir. Her konuda işe göre birikimli ve deneyimli adam seçmelidir. O eleman o işe layıkta o iş ona verilmeli, layık değilse, layık olanını aramak gerekir. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de mü'minlerin bir işi yaparken de aralarında istişare ettikleri, birbirine danışarak yaptıkları bildirilmektedir: □□□□□□

“Onlar Rablerinin (her emrine) icabet ederler, namazı dosdoğru yerine getirirler, (devlet, millet ve hükümet) işlerinde meşveret ederler (danışma ve dayanışma sonucu ortak kararlar yönetirler.) Kendilerine verdiğimiz rızıktan da (Allah yolunda) harcıyıp infak ederler.” (Şûrâ: 38)

Efendimiz de bu konuda şunları haber vermektedir:

“Emanete riayet edilmezse, zekât zorla verilirse, ilim, dine hizmet için değil de, para ve makam için öğrenilirse, kişi, hanımının meşru olmayan arzusunu yapmaya yönelirse, ana babasına isyan ederse, fâsık ve ehil olmayanlar işbaşına getirilirse, kötülüğünden korkup zalime hürmet edilirse, gayri meşru ilişkiler, çalgılı içkili yerler çoğalır da, (mel’anet ve rezalet yerleri normal görülürse) yeni nesil, önceki âlimleri kötülerse, o zaman çeşitli belaya maruz kalırlar.” [Bezzar]

Örneğin; mesleğini iyi bilmeyen bir doktor, hastasına faydadan ziyade zarar verecek, onun sakatlanmasına, hatta ölümüne bile sebep olabilecektir.

Verilen veya alınan her görev bir emanettir. İşi doğru ve düzgün yapmak ise, emanete uygun davranmanın bir gereğidir.

“(O halde, ey Peygamber ve ey İslam toplumunun önderi! Rabbinin yolunda hedefe doğru adım adım ilerlerken, sağa sola sapmadan, yalpalamadan yoluna devam et ve Sana) Emredildiği gibi dosdoğru ol! (Sadece sen değil) Günahlarından tevbe edip Senin yanında yer alan (diğer Müslüman)lar da böyle olsunlar! Ve (sakın İlahi yasaları ihlal ederek yahut hak ve adalet sınırlarını aşarak) azgınlık etmeyin! (Unutmayın ki) Allah, yaptığınız her şeyi görmektedir.”

(Hud: 112) ayeti bize işlerimizde dürüst olmayı ve işe hakkını vermeyi emretmektedir. İşe hakkını vermek için işe ehil olmamız, yani iş becerisi kazanmamız, iş hakkında yeterli düzeyde deneyim yaşamamız, işi yapma isteğimiz ve kararlılığımızın bulunması gerekir. Bu sıfatların hepsinin bir araya gelmesine liyakat diyebiliriz. Her birimiz üstlendiğimiz işleri düzgün yapmaktan sorumlu kimseleriz. Eğer âmir konumunda isek, işi ehil olana, yani işi bilene ve işi yapmak kararlılığı gösterene vermek vazifemizdir.

Yazar Nail KIZILKAN
25 Şubat 2022

Sahabeden Ebu Zer (RA) şunları rivayet etmiştir: “Ey Allah’ın Rasulü, beni memur tayin etmez misin?” dedim, O (SAV) ise bana dedi ki;

“Ey Ebu Zer, Ben seni zayıf görüyorum. Ben kendim için istediğimi senin için de isterim. Sakın iki kişi üzerine âmir olma, yetim malına da velilik yapma. Memurluk bir emanettir, hakkını vermediğin takdirde kıyamet günü perişanlık ve pişmanlıktır. Ancak kim onu hak ederek alır ve onun sebebiyle üzerine düşen vazifeleri eksiksiz eda ederse o günün perişanlığından kurtulur.” [(Müslim, İmaret 17, (1826); Ebu Davud, Vesaya 4, (2868)]

“Allah Teâlâ, insanlara lütfettikten sonra ilmi (bilgi, beceri ve tecrübeyi); hafızalarından zorla söküp almaz. Ancak âlimleri ilimleriyle birlikte aralarından (ölüm vasıtasıyla) alıp çıkarır; geriye kara cahil bir grup kalır. Halk bunlara sorularını ve sorunlarını götürür, onlar da (Kur’an’a, Resulullah’a ve bilimsel doğrulara göre değil) kişisel görüşleriyle cevap verirler. Böylece hem halkı saptırır, hem de kendileri saparlar.” (Buhârî, İ’tisam 7, Müslim)

Herhangi bir konuda bir insan dindar ve faziletli olabilir, cefakâr ve vefakâr olabilir, çok arzulu ve heyecanlı da olabilir; lakin, eğer o işe liyakatli; yani yeteri kadar bilgili, becerikli, deneyimli ve güvenilir değilse o görev ona verilmemelidir. Bir göreve getirilirken ideal insan hem istikametli, mütedeyyin ve hamiyetli, hem de vazifesinde de mahir ve ihtisas sahibi kimsedir. Aksi halde hem o vazifeyi yüklenen, hem de ona o vazifeyi tevdi edenler sorumlu olurlar. Bu bakımdan bir insan, hangi sahada ihtisas yapmış ve kabiliyetini hangi sahada geliştirmiş ise o sahada söz sahibi olmalı ve kendisine o sahada görev verilmelidir.”[2]

Yazar Nail KIZILKAN
25 Şubat 2022

[1] Fatma Betül Erişkin / Konya / 28.10.2021

[2] Liyakat ve Ehliyet – İsmail Şahin